

Pavla Dědičová, Rodina Zeisova v tábořském veřejném životě, bakalářská práce, Filozofická fakulta Jihočeské univerzity, České Budějovice 2008.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Výzkum občanských elit a jejich podíl v lokální politice patří k aktuálním tématům historiografie 19. století. Svědčí o tom četné studie Milana Hlavačky, Lukáše Fasory nebo Pavla Kladiwy. V nich mohla Pavla Dědičová najít metodologickou inspiraci při koncipování své bakalářské práce. Za její téma si zvolila působení Jakuba Zeise a jeho syna Emanuela ve veřejném životě jihočeského Tábora. Oba se stali (Jakub Zeis v letech 1850 až 1870 a Emanuel Zeis v letech 1883 až 1889) starosty města a za jejich působení zaznamenal Tábor zásadní modernizační proměnu.

Doklady o životě a politické činnosti otce a syna Zeisových našla Pavla Dědičová především ve fondech Státního okresního archivu v Táboře. Torzovitě dochovaný materiál v rodinném archivu donutil autorku vzdát se využití čistě biografické metody a spíše sledovat působení Zeisových v místní samosprávě a na tomto základě podat nástin politických a kulturních dějin Tábora v druhé polovině devatenáctého a na počátku dvacátého století. V zařazení činnosti Zeisových do rámce dějin města pomohly Pavle Dědičové studie Jiřího Kořalky, který se stal zároveň jejím konzultantem.

Bakalářská práce Pavly Dědičové má přehlednou strukturu. Sleduje nejprve příchod rodiny Zeisovy do Tábora, jejich etablování se v místní elitě a vstup Jakuba Zeise do městské samosprávy. Další části pak popisují základní mezníky politického a kulturního života od šedesátých let devatenáctého století do počátku století dvacátého. Hodnocení činnosti Jakuba a Emanuela Zeisových přenechala autorka Emanuelu Chalupnému, který zaznamenal kritiku jejich práce ve svých pamětech.

Bakalářská práce Pavly Dědičové představuje zajímavý příspěvek k dějinám Tábora v devatenáctém a na počátku dvacátého století. Autorka se v textu drží spíše střízlivého popisu událostí, jež se odehrávaly v době veřejného působení Jakuba a Emanuela Zeisových. Ne zcela naplněné zůstaly možnosti interpretace a srovnání. Vždyť oba Zeisové se v mnohém lišili. Jakub patřil ještě k tradiční řemeslnicko-obchodnické městské elitě, zatímco jeho syn Emanuel náležel již k vysokoškolsky vzdělaným intelektuálům a řadil se svým významem k elitám celonárodním. V dalším

badatelském směřování by se Pavla Dědičová měla ubírat právě touto cestou a zařadit konkrétní příklady do širšího procesu proměny elit v moderní době.

Bakalářskou práci Pavly Dědičové považuji za vcelku zdařilou. Po formální stránce je místy znát mírná stylistická neobratnost, na druhé straně se vyvarovala většího množství gramatických chyb a prohřešků proti řemeslu. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji známkou **velmi dobře**.

Mgr. Zdeněk Bezebný, Ph.D.

České Budějovice 23. 5. 2008